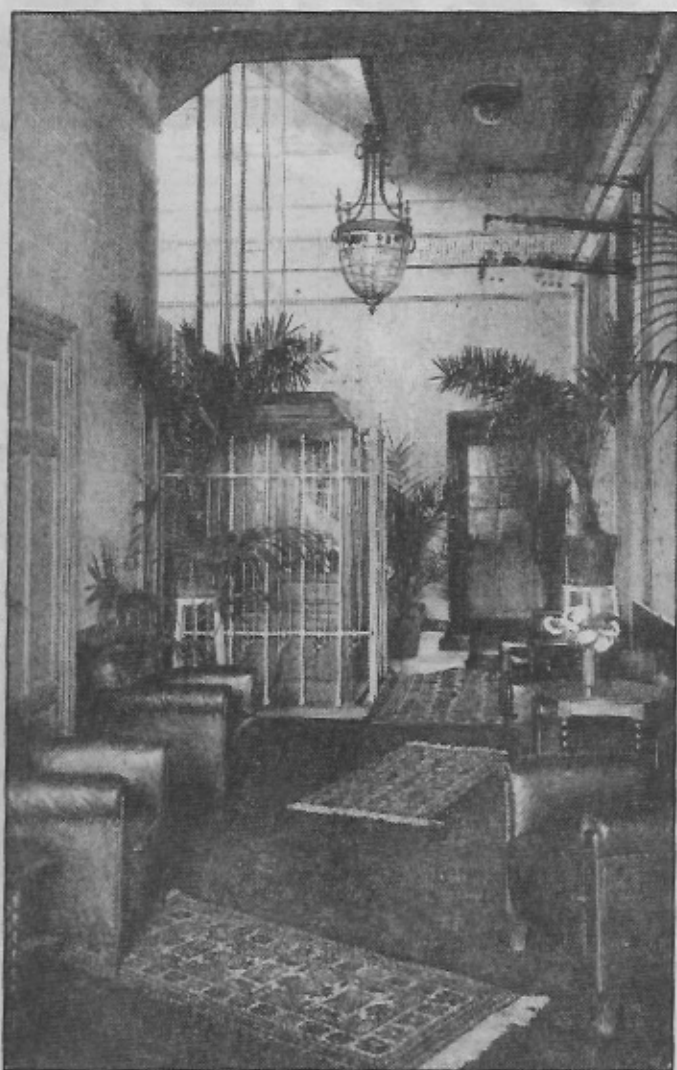

Toen de ascenseur nog grote luxe was

Een „beweeglijke” eeuwelinge

Ostende • Splendid Hôtel

De open liftkooi van het Instituut Hydro in Mariakerke.

De sierlijke trap van het Splendid Hôtel. Op de achtergrond ziet men de liftkooi.

De lift is een goede 100 jaar oud. De eerste liften waren door stoom aangedreven. Doch toen op het einde van de vorige eeuw de elektriciteit op de liften toegepast werd, was dit het startsein om de meeste nieuwe hoge gebouwen van liften te voorzien.

Zo was het ook met de grote hotels aan de kust. Waar de toerist vroeger soms vier verdiepingen hoog moest klimmen, bracht de lift redding. Al vlug werden er hotels met 6 verdiepingen gebouwd. En op publiciteiten die men over bepaalde hotels uitgaf stond vermeld dat er een lift was: „Ascenseur à tous les étages.”

In die dagen ging er ook nog heel wat belangstelling naar de uitvoering van de liftkooi en de

deuren. Grote firma's zoals Otis, Schindler, Jaspar en Daelemans maakten er een erezaak van de mooiste liften te kunnen presenteren.

Toch waren die liften soms heel gevaarlijk. De kooi met tralies zorgde er soms voor dat een onoplettende gebruiker met een arm of voet klem geraakte. Later, in de dertiger jaren werd het verboden om nog langer niet volledig afgesloten liften in gebouwen te plaatsen. Het is hierdoor dat in de open kooiruimte van het Therman Instituut (zijde van het medisch centrum) nooit de voorziene lift werd aangebracht.

Die mooie, maar gevaarlijke liften, doen me terugdenken aan een schoolmakker Roger Lauwe-

reyns, die zoals ik ook in 1939 chasseur was in een groot hotel en die met zijn voet gekneld raakte tussen deur en kooi. Hij heeft lang in het ziekenhuis gelegen. Toen hij terug naar school kwam hinkte hij. Een paar jaar later werd hij door de Duitsers aangehouden en naar een concentratiekamp gevoerd. In april 1945 verzamelden de Duitsers alle gevangenen, waaronder Roger Lauwe-reyns om te voet naar een ander kamp overgebracht te worden, want de geallieerde troepen rukten op. Zij die niet goed konden marcheren, moesten een trein op. Die trein met gevangenen is echter nooit aangekomen, want alle gevangenen op de trein werden gedood, zo ook Roger Lauwe-

reyns. Het ongeval met de lift betekende dus een goeie vijf jaar later de dood voor Roger. Soms denk in nog aan hem, want we zijn samen bij de scouts geweest.

Nog een woordje over de liften zelf. De prachtigste liften waren meestal in de hotels te vinden. Hierdoor hadden veel mensen nog nooit in een lift gezeten. Toen omstreeks 1934 „A l'Innovation” een lift voor haar cliënteel inbouwde, was het een rush om daar eens van te genieten. Vooral kinderen wilden mee. Het was voor hen zoals op de kermis. De liftman moest bestendig mensen laten wachten tot de volgende trip.

Omer Vilain